

ПРОПОЗИЦІЇ

Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру
до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України
щодо врегулювання окремих питань приєднання
до інженерних мереж»

Внесений народними депутатами України Пузійчуком А. В.,
Дундою О. А., Тарутою С. О. та іншими

Реєстраційний номер 5183 від 02.03.2021,
перше читання

1. Держгеокадастр вважає, що законопроект *потребує доопрацювання*.
2. Законопроектом пропонується:

доповнити частину другу статті 25 Закону України «Про землеустрій» таким видом документації із землеустрою, як технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючого об'єкта трубопровідного транспорту (підпункт 1 пункту 4 розділу I законопроекту);

доповнити Закон України «Про землеустрій» статтю 57¹, згідно з положеннями якої технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючого об'єкта трубопровідного транспорту розробляється з метою внесення до Державного земельного кадастру відомостей про об'єкти трубопровідного транспорту як режимоутворюючі об'єкти (підпункт 3 пункту 4 розділу I законопроекту);

доповнити статтю 186 Земельного кодексу України новою частиною п'ятнадцятою, передбачивши, що технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючого об'єкта трубопровідного транспорту затверджується замовником такої документації (підпункт 2 пункту 3 розділу I законопроекту).

Запропоновані законопроектом зміни є недоцільними та потребують виключення, оскільки відповідно до положень статті 1 Закону України «Про Державний земельний кадастр» (далі – Закон) режимоутворюючий об'єкт – об'єкт природного або штучного походження (водний об'єкт, об'єкт магістральних трубопроводів, енергетичний об'єкт, об'єкт культурної спадщини, військовий об'єкт, інший визначений законом об'єкт), під яким та/або навколо якого у зв'язку з його природними або набутими властивостями згідно із законом встановлюються обмеження у використанні земель.

Відповідно до положень статті 47 Закону України «Про землеустрій» проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів розробляються з метою, зокрема, визначення в натурі (на місцевості) меж охоронних зон та інших обмежень у використанні земель, встановлених законами та прийнятими відповідно до них нормативно-

правовими актами, а також інформування про такі обмеження землевласників, землекористувачів, інших фізичних та юридичних осіб.

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів розробляються на підставі укладених договорів між замовниками документації із землеустрою та її розробниками.

Рішення про затвердження проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон одночасно є рішенням про встановлення меж таких територій.

Згідно з положеннями статті 186 Земельного кодексу України проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів затверджуються їх замовниками.

Також є недоцільними та потребують виключення запропоновані законопроектом доповнення новими частинами статті 14 Закону, згідно з якими до внесення до Державного земельного кадастру відомостей про опис меж і обмежень у використанні земель із координатами поворотних точок таких меж щодо об'єктів трубопровідного транспорту до Державного земельного кадастру включаються такі відомості про зазначені обмеження у використанні земель: вид; зміст обмежень; опис режимоутворюючого об'єкта – контур, назва та характеристики, що обумовлюють встановлення обмежень; відстань від контуру режимоутворюючого об'єкта, на яку поширюються обмеження у використанні земель; інформація про документи, на підставі яких встановлено обмеження у використанні земель.

Технологічні та програмні засоби Державного земельного кадастру мають забезпечувати автоматизоване визначення меж обмежень у використанні земель в обсязі та у випадках, передбачених частиною другою цієї статті, шляхом визначення відстані від контуру режимоутворюючого об'єкта, без необхідності проведення робіт із землеустрою з визначення координат поворотних точок зазначених меж (пункт 5 розділу I законопроекту).

Відповідно до частини п'ятої статті 21 Закону відомості про обмеження у використанні земель вносяться до Державного земельного кадастру на підставі схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-

культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів, проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок, технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), іншої документації із землеустрою.

Згідно з частинами другою та третьою статті 28 Закону державна реєстрація обмеження у використанні земель здійснюється на підставі заяви:

власника земельної ділянки, користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності або особи, на користь якої встановлені обмеження, – щодо обмежень, які стосуються використання певної земельної ділянки;

органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, рішенням якого затверджена документація із землеустрою, яка є підставою для внесення відомостей про ці обмеження до Державного земельного кадастру, – щодо інших обмежень.

Для державної реєстрації обмеження у використанні земель заявник подає Державному кадастровому реєстратору, який здійснює державну реєстрацію таких обмежень:

заяву про державну реєстрацію обмеження за формою, встановленою Порядком ведення Державного земельного кадастру;

документ, що підтверджує виникнення, зміну та припинення обмеження; електронний документ, що містить результати робіт із землеустрою.

Згідно з частиною п'ятою статті 5 Закону внесення відомостей до Державного земельного кадастру та користування такими відомостями здійснюється виключно на підставі та відповідно до Закону. Забороняється вимагати для внесення відомостей до Державного земельного кадастру та користування такими відомостями надання документів та здійснення дій, прямо не передбачених Законом.

Слід зазначити, що відомості про обмеження у використанні земель вносяться до Державного земельного кадастру відповідно до вимог Закону, зокрема для внесення таких обмежень обов'язково використовується електронний документ, що містить результати робіт із землеустрою. Запропонована законопроектом норма щодо автоматизованого визначення меж обмежень у використанні земель суперечить нормам Закону, зокрема статтям 21 і 28 Закону.

Також вважаємо за доцільне у законопроекті, яким передбачено внесення змін до частини другої статті 29 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (підпункт 12 пункту 1 розділу I законопроекту), слова «відомості земельного» замінити словами «відомості Державного земельного».

Законопроектом пропонується Закон України «Про трубопровідний транспорт» доповнити новою статтею 71 «Інвентаризація об'єктів трубопровідного транспорту» (підпункт 3 пункту 2 розділу I законопроекту).

Відповідно до пункту 5 частини першої статті 1 Закону України «Про

національну інфраструктуру геопросторових даних» геопросторовий об'єкт – об'єкт, що характеризується певним місцезнаходженням на Землі і визначеними у встановленій системі просторово-часовими координатами.

Згідно з абзацом третім статті 7 Закону України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність» до повноважень Кабінету Міністрів України у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності належить встановлення єдиних державних систем координат, висот, гравіметричних вимірювань.

Пунктом 14 Порядку побудови Державної геодезичної мережі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 серпня 2013 р. № 646, визначено, що геодезична (планова) мережа забезпечує поширення на території країни Державної геодезичної референцної системи координат УСК-2000, яка застосовується як єдина система координат.

Відповідно до пункту 15 вказаного Порядку нівелірна (висотна) мережа поширює на всій території країни Балтійську систему висот 1977 року, вихідним пунктом якої є нуль Кронштадтського футштока. Система діє до введення в експлуатацію державної системи висот.

Згідно з частиною першою статті 6 Закону України «Про національну інфраструктуру геопросторових даних» доступ користувачів до геопросторових даних та метаданих забезпечується через геопортали держателів даних та офіційний веб-сайт національної інфраструктури геопросторових даних.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері національної інфраструктури геопросторових даних, забезпечує доступ користувачів до геопросторових даних та метаданих національної інфраструктури геопросторових даних через національний геопортал.

З огляду на наведене абзац п'ятий підпункту 3 пункту 2 розділу I законопроекту («географічні координати: довгота, широта (у десятковому форматі); центр об'єкту – для точкових об'єктів; реєстр координат – для лінійних об'єктів, за допомогою якого можливо описати топологію лінійного об'єкту (кути повороту, відгалуження, початки та закінчення трас тощо);») викласти в такій редакції:

«координати і висоти центру точкового об'єкта або каталоги координат і висот початку та закінчення об'єкта і його поворотних точок, визначені у встановлених єдиних державних системах координат і висот;».

У тексті законопроекту абзац десятий підпункту 3 пункту 2 розділу I («Частиною акту інвентаризації може бути технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючого об'єкта трубопровідного транспорту») та такий вид документації із землеустрою, як технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючого об'єкта трубопровідного транспорту, виключити.

Абзац одинадцятий підпункту 3 пункту 2 розділу I законопроекту («Результати інвентаризації відображаються на офіційному геопорталі національної інфраструктури геопросторових даних.») викласти в такій редакції:

«Результати інвентаризації відображаються на офіційному веб-сайті держателя геопросторових даних і метаданих та на національному геопорталі.».

У абзаці дев'ятому підпункту 5 пункту 2 розділу I проекту Закону, яким передбачено викласти статтю 11 Закону України «Про трубопровідний транспорт» у новій редакції, слова «координати поворотних точок його лінійної складової» замінити словами «координати і висоти центру точкового об'єкта або каталоги координат і висот початку та закінчення об'єкта і його поворотних точок, визначені у встановлених єдиних державних системах координат і висот».

В. о. Голови Державної
служби України з питань
геодезії, картографії та
кадастру

Сергій ЗАВАДСЬКИЙ

30 березня 2021 р.